

Seg vil forvare mig imod, at jeg skulde have antyndt noget Saabant; men jeg finder det naturligt, at de, som staa i et Baaben og tjene deri, maa have en saa overvældende Tillid til deres Baaben, at de holde paa, at det fremmes og styrkes. Dersom det ikke var saaledes, vilde det være, om ikke utilstedeligt, saa dog i alt Fald meget unaturligt. Det ærede Medlem kom ved sin Behømmelse af Flertallets Forslag med meget stærke Udtalelser, idet han nemlig udtalte, at det var en Ordning af Forsvaret, som vilde føre til Landets Odelæggelse og Skam (Antjær: Ja, efter min Overbevisning). Meget vel, efter det ærede Medlems Overbevisning. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at de Yttringer, der vare faldne fra mig, vare noget af det Stærkeste, han havde hørt. Seg maa vende disse Ord tilbage paa ham, thi jeg havde ikke troet, at det ærede Medlem vilde bruge saa stærke Udtryk, og denne Udtalelse af det ærede Medlem kan belyses nærmere ved det ærede Medlems derpaa følgende Udtalelse. Han sagde nemlig: Hvoraf kommer det, at dette vil føre til Landets Odelæggelse og Skam og til, at de Afdelinger, som blive garnisonerede i Sjælland og Jyen, ville blive affaaene fra at føres over til Sjælland, og ikke ville have Andet tilbage end efter en mere eller mindre heldig Kamp at overgive sig og altsaa blive førte den samme Vej, som han tiltænkte Landecornet? Denne sidste Spørg skal jeg nu lade være aldeles uomtalt, thi det forekommer mig egentlig ikke, at den var ganske paa sin Plads. Men altsaa, han sagde, at der vilde være Udsigt til, at alle de Afdelinger, som garnisonerede i Sjælland og Jyen, ikke vilde have nogen anden Fremtid end denne, og vi vilde da, sagde han fremdeles, staa med 9 Batailloner paa Sjælland, og hvad skulde vi udrette med dem, naar de intetsomhelst Støttestpunkt havde? Det var dette, der skulde føre til Landets Odelæggelse og Skam. Seg vil nu spørge det ærede Medlem: hvor er da Forskjellen imellem det af Flertallet fremsatte Forslag og det Forslag, som han vil støtte? Gaar ikke ogsaa dette Forslag ud paa at bevare en mere eller mindre stor, men dog en overveiende stor Del af Hærens Kræfter i Sjælland og paa Jyen? Og vil ikke dette føre til akkurat det Samme, nemlig at, naar den Ulykke indtræffer, at vi ikke kunne samle vore Forsvarskræfter, saa vil den Styrke, der bliver tilbage paa et eller andet Sted, være særdeles uheldig stillet? Seg ser ikke, at der i den Henseende er nogen som helst anden Forskjel end den, at Regjeringens Forslag forudsætter Kjøbenhavns Befæstning. Der er Udsynet, som ogsaa det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Antjær) hentydede til. Der er Støttestunktet for de 9, 10 eller 12 Batailloner paa Sjælland, eller hvormange der nu kan være; men det, at der bliver 9, 10 eller 12 eller et lignende Antal Batailloner tilbage paa

Sjælland, kan ikke være det, der gjør Forskjellen fra Seir til Odelæggelse, fra Vre til Skam. Altsaa atter her henviser vi til, at Udsynet er Kjøbenhavns Befæstning. Men overfor det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds maa jeg tilstaa, at jeg mindst havde ventet, at en Betragtning om Forsvarets Koncentration om Kjøbenhavn skulde blive gjort saa stærkt gjældende fra hans Side. Seg maa tilføie en eneste Bemærkning til Forklaring overfor det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (M. B. Sørensen), hvis Yttringer bleve gjenoptagne af den ærede sidste Læser. Naar jeg sagde, at det var gjort tvivlsomt af det ærede Medlem, hvorvidt man kunde anse Forsvarskommissionen af 1866 for at være en Repræsentation for Sagkundskab, saa laa dette mere i det ærede Medlems øvrige Yttringer end netop i dem, som jeg citerede; thi det ærede Medlem gjorde gjældende, at Sagkundskaben var saa haugt repræsenteret i denne Kommission, at dens Medlemmer aabenbart maa have været nødsagede til at indstille, forsvare og stemme for Ting, som de i Virkeligheden vare imod, idet de efter det ærede Medlems Udtalelse havde holdt paa et Minimum af Uddannelsesetid paa 12—16 Maaned, mebens de vitterlig gif med til noget Andet. Seg tror derfor, at der mere end i disse Udtryk laa imellem Linjerne en Erkjendelse af, at det ærede Medlem ikke ansaa den nævnte Kommission for tilstrækkelig sagkyndig. — Seg skal fremdeles anbefale Flertallets Forslag. Med Hensyn til de af et Mindretal stillede Forslag angaaende Spørgsmaalet om Garden vil jeg ganske henstille til det ærede Mindretal, om det ikke, efter at det nu har gjort de Betænkkeligheder gjældende, som der overhoved kan gjøres gjældende mod en hvilken som helst Uerkjendelse af en Overvning, vil finde det rigtigt at tage sit Forslag tilbage paa dette Punkt, da jeg tror, at det ærede Mindretal allerede har opnaaet sin Hensigt ved at betegne sit eget Standpunkt lige overfor dette Punkt.

Bajer: Det er kun tre korte Bemærkninger, som jeg ønsker at gjøre. For det Første maa jeg i Anledning af, at det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Antjær) kom tilbage til Forsvarskommissionen af 1866 og udtalte, at den arbejdede under den Forudsætning, at vi under en pludselig udbrydende Krig kunde vedligeholde Forbindelsen mellem Landsdelene, gjøre opmærksom paa, at isølge Udtalelser, som jeg har for mig, var der netop i Kommissionen forudsat Muligheden af, at ved en pludselig udbrydende Krig kunde Fjenden være istand til at spærre Forbindelsen over Storebælt. — Dernæst skal jeg tillade mig at udtale til det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), at det glæder mig at have saet det Indtryk af hans Udtalelser, at han i Grunden er indt med os i, at der bør arbejdes hen imod en Folkeæbning.